

**Риёзус солиҳийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан
хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 1002-ҳадис**

1002 - وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَقْبَلْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَتَّى إِذَا كُنَّا بِظَهْرِ
الْمَدِينَةِ قَالَ: «آيُّونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ» فَلَمْ يَزَلْ يَقُولُ ذَلِكَ حَتَّى قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ. رَوَاهُ
مُسْلِمٌ [1345].

1002. Анас розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Биз Набий соллаллоху алайҳи васаллам билан бирга қайтиб, ҳаттоки, Мадинанинг сарҳадига етиб келганимизда ҳам: «Ойибуна, таибуна, ъабидуна, лиРаббина ҳамидуна», деб Мадинага кириб келгуниimizча тинмай шуни айтавердилар».

(Маъноси: биз қайтгувчи, тавба қилгувчи, ибодат қилгувчи, ва Раббимизга ҳамд айтгувчидирмиз).

Имом Муслим ривояти.

Шарҳ: Юқоридаги ҳадисларда келганидек Пайғамбаримиз ҳар сафардан қайтганларида Мадинани кўргач «(Биз) қайтувчи, тавба қилувчи, ибодат қилувчи ва Раббимизга ҳамд айтувчилармиз», деб айтар эдилар. Бу нарсa Расулуллоҳ с.а.в.нинг суннатларидир.

Пайғамбаримиз сафарга чиққанда ва қайтганда, шунингдек сафар вақтида ҳар доим Аллоҳдан паноҳ сўраб, дуо қилар ва буни умматларига ҳам тавсия қилар эдилар. Кетгандан кейин қайтмаган қанчалаган мусофирлар бордир. Шу сабабли ибодат, тижорат, жиҳод ёки қандай иш бўлмасин сафардан қайтгандан кейин Аллоҳга шукр бажо келтириш керак. Ушбу ҳадис шундай ҳолатда айтиладиган дуони бизга ўргатмоқда. «Биз қайтгувчи, тавба қилгувчи, ибодат қилгувчи ва Раббимизга ҳамд айтгувчидирмиз».

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI